

2806

KOPIE TER KENNIS GEBRACHT IN
UITVOERING VAN ART. 792 G.W.
VRIJGESTELD VAN GRIFFIERECHT

10.04.2013

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN, VIERDE KAMER,
ZETELEND IN EERSTE AANLEG, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS
UITGESPROKEN:

INZAKE:

A.R. 03/870/A
& 09/1497/A.

TBR: 131 8968

USM: 131 792

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GE-
WEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie
met kantoor gevestigd te 3500 Hasselt,
Koningin Astridlaan 50 bus 1,

Aanlegger - ter zitting verschijnende door zijn
raadsman Meester loco Meester
advokaten te

TEGEN:

eerste blad.

te
en met ondernemingsnummer

Verweerster - ter zitting verschijnende door haar
afgevaardigde beheerder: de Heer en
bijgestaan door haar raadsman Meester
loco Meester , advokaten te

Gehoord partijen in hun middelen, besluiten en gezeg-
den ter zitting.

Gezien de neergelegde stukken.

Gezien de inleidende dagvaarding in de zaak A.R.
03/870/A, waarvan melding gemaakt werd op het hypo-
theekkantoor en op 8 mei 2003 betekend door het ambt
van gerechtsdeurwaarder uit en gezien
de herstellvordering erin vervat.

Gezien in deze zaak A.R. 03/870/A het tussenvonniss,
op 27 april 2006 gedragen door de 5de Kamer der
Rechtbank van eerste aanleg van Tongeren, waarbij de
herstellvordering van aanlegger ontvankelijk werd
verklaard en vooraleer uitspraak te doen over de
gegrondheid ervan, een plaatsopneming werd bevolen.

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming dd. 29
juni 2006.

Gezien in de zaak A.R. 09/1497/A de inleidende dag-
vaarding, waarvan melding werd gemaakt op het bevoegd

hypotheekkantoor en op 25 juni 2009 betekend door het
ambt van gerechtsdeurwaarder plaatsver-
vanger van gerechtsdeurwaarder uit
en gezien de "aanvullende verbeterende herstellvorde-
ring" erin vervat.

Gezien het tussenvonniss, op 30 juni 2010 gedragen
door deze Vierde Kamer der Rechtbank van eerste
aanleg van Tongeren, waarbij de beide zaken A.R.
03/870/A & 09/1497/A wegens verknochtheid werden
samen gevoegd, de aanvullende herstellvordering van
aanlegger in de zaak A.R. 09/1797/A ontvankelijk werd
verklaard en alvorens verder uitspraak te doen over
de gegrondheid van aanleggers herstellvordering, een
plaatsopneming in aanwezigheid van én met verhoor van
partijen werd bevolen.

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming dd. 24
november 2010.

Gezien het tussenvonniss, op 4 januari 2012 gedagen
door deze Vierde Kamer der Rechtbank van eerste
aanleg van Tongeren, waarbij de eisherleiding van
aanlegger ontvankelijk werd verklaard en alvorens
uitspraak te doen over de gegrondheid van aanleggers
herleide herstellvordering, de voorlegging van de zaak
aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid voor
advies werd bevolen.

Gezien het positief advies van deze Raad dd. 19 maart
2012, op 16 april 2012 ter griffie neergelegd.

De Rechtbank merkt vooreerst ambtshalve op dat de
beide (de initiële én de aanvullende) herstellvorde-
ringen bij hoger geciteerde tussenvonniss ontvankelijk
werd verklaard en derhalve de thans door verweerster
nog opgeworpen excepties van niet-ontvankelijkheid
dezer vorderingen achterhaald zijn zodat op deze
excepties niet verder dient ingegaan te worden.

weede blad.

Ook de thans nog ter beoordeling voorliggende herlei-
de herstellvordering werd bij tussenvonniss dd. 4
januari 2012 ontvankelijk verklaard.

Aanlegger heeft bij "conclusies na tweede tussen-
vonniss en na plaatsopneming" zijn actuele herstel-
vordering herleid tot het: - het verwijderen van de
oeverversterkingen uit de vijver; het verwijderen van
de gebiedsvreemde materialen van het perceel;
- het aanschuinen van de oevers
van de vijvers waarbij uitsluitend grond van ter
plaatse wordt gebruikt (afgraven van de dijken).

Hij stelt verder dat voor het overige de initiële
herstellvordering(en) inmiddels uitgevoerd werd door
verweerster en derhalve zonder voorwerp geworden is.

De Rechtbank merkt hierop dat uit het plaatsbezoek

van 24 november 2010 gebleken is dat "het zwerfvuil, de berging en de volière weg waren, de stalling afgebroken was en het afval volledig opgeruimd was", "dat de schutting, waaronder brandhout opgestapeld lag, niet het voorwerp uitmaakte van aanleggers herstellvorderingen en overigens deze schutting niet in de grond geïncorporeerd was".

Derhalve dient enkel nog uitspraak gedaan te worden over de al dan niet verwijdering van de oeverversterking van de vijver door middel van "houten vertikaal in de grond (om de halve meter) geklopte houten paaltjes, waartegen "minéserite" platen getimmerd werden, welke een 10-tal centimeter boven het wateroppervlak uitsteken".

Het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid luidt als volgt:

- het argument van de overtreder dat ze niet weet wat er bedoeld wordt met het herstel in de oorspronkelijke toestand, mist feitelijke grondslag, gelet op de duidelijke omschrijving van de concreet beoogde herstelmaatregel;

- de herstellvordering doorstaat de toets aan de prioriteitenorde van art. 6.1.41, §1, eerste lid van de VCRO;

- de herstellvordering doorstaat de toets aan de weerslag van inbreuken op de rechten van derden en op de plaatselijke ordening zoals bedoeld in art. 6.1.6, §2, tweede lid VCRO;

- bij de beoordeling van de weerslag van de handelingen op de plaatselijke ordening moet abstractie gemaakt worden van de handelingen en nagegaan worden wat het niveau van de goede ruimtelijke ordening zou zijn, indien de handelingen niet gepleegd zijn; het niveau van de goede ruimtelijke ordening van de thans bestaande toestand ingevolge de handelingen moet vergeleken worden met de referentietoestand voorafgaand aan het plegen van de geviseerde inbreuken: de volgende referentietoets kan worden gemaakt: de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door bossen met her en der vijvers; uit de fotoreportage gevoegd bij het proces-verbaal van vaststelling dd. 24 januari 2012 blijkt dat er op het kwestieuze perceel rondom de vijver houten plaatjes ter versteviging werden aangebracht; deze paaltjes zijn in visueel opzicht storend, doordat ze een tiental centimeters uitsteken boven het maaiveld, en omdat dit een wanordelijke indruk maakt op het kwestieuze perceel;

- bovendien is het perceel gelegen in een biologisch zeer waardevol gebied; de omzoming van de vijver door middel van paaltjes schendt dan ook de plaatselijke fauna en flora; het argument van de overtreder dat het verwijderen van de vijver de plaatselijke fauna zou schaden, is ongegrond, daar de vijver behouden blijft; het afschuinen van de oever gaat net de fauna en flora van het gebied ten goede komen; in de mate dat de overtreder aanvoert dat de paaltjes geplaatst

- zijn uit noodzaak, omdat anders de vijver zou dicht-slibben, merkt de Raad op dat dit niet gestaafd wordt door middel van stukken;
- in de mate dat de overtreder aanvoert dat er op de naburige percelen eveneens inbreuken gelegen zijn, waartegen het handhavende bestuur niet optreedt, kan worden opgemerkt dat dit niet voldoende wordt gestaafd door middel van stukken noch blijkt uit de elementen van het dossier;
- de herstellvordering doorstaat de toets aan het Handhavingsplan: zij betreft een geconsolideerde, niet-recente overtreding bedoeld in art. 7.3.1.2 van het Handhavingsplan; uit de elementen van het dossier blijkt dat op 28 februari 1994 proces-verbaal werd opgesteld; de vijvers waren toen nog niet aanwezig; op 27 mei 1998 werd de herstellvordering naar de Procureur des Konings verstuurd die de zaak in oktober 2002 seponeerde; op 21 maart 2003 werd er terug een proces-verbaal opgesteld, waarin de geviseerde inbreuken worden geverbaliseerd; op 19 maart 2003 werd de herstellvordering ingeleid bij de burgerlijke rechtbank;
- het argument dat de overheid lange tijd niets heeft ondernomen, is derhalve ongegrond;

De Raad verleende positief advies doch beperkte zich tot de herstelmaatregel en deed geen uitspraak over de toepassing van de dwangsom noch over de gevorderde hersteltermijn.

Merde blad.

Deze Rechtbank bekrachtigt de oordeelkundige en pertinent & juist gemotiveerde overwegingen en besluitvorming van de Raad en neemt ze over.

Zoals hierboven feitelijk uiteengezet door de Raad, is het niet juist dat de overheid lange tijd niets heeft ondernomen en kan derhalve niet tot een schending van de redelijke termijn besloten worden.

De herleide herstellvordering van aanlegger dient gegrond verklaard te worden met dien verstande dat aan verweerder - gezien de actuele abnormale bizarre seizoenen en weersonstandigheden - een hersteltermijn van één jaar dient gegeven te worden én dat de dwangsom dient herleid te worden tot 50 Euro per dag bij niet- uitvoering van dit vonnis bij de gestelde termijn.

Verweerster dient - gezien de gegrondheid van de herleide herstellvordering van aanlegger - tot de gerechtskosten veroordeeld te worden

Gezien de artikelen 2, 3, 4, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, uitspraak doende in eerste aanleg & op tegenspraak;

Haar tussenvonnissen dd. 30 juni 2010 & dd. 4 januari 2012 verder uitwerkende;

Verklaart de herleide herstellvordering van aanlegger gegrond.

Veroordeelt verweerster tot verwijdering van de oeverversterkingen uit de vijver, gelegen te ter plaatse " , gekadastreerd en , én tot het aanschuinen van de oevers van de vijver aldaar, waarbij uitsluitend grond van ter plaatse mag worden gebruikt, dit binnen jaar van het definitief worden van dit vonnis, op straffe van betaling van een dwangsom van 50 Euro per kalenderdag vertraging in de uitvoering van dit vonnis.

Veroordeelt verweerster tevens tot de kosten van dagvaarding & rolzetting ad. 305,86 Euro & 216,96 Euro én tot de kosten van de plaatsopenning ad. 65,44 Euro.

Wijst alle andersluidende besluiten van de hand.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de Vierde Kamer van de Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg van het arrondissement Tongeren op woensdag 10 april 2013.

Aanwezig: . Rechter, Voorzitter van de Vierde Kamer, en , Griffier.

~~Vijfde en laatste blad.~~